

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

erant copijs eius Bernhardus de Raceburgo, Helmoldus de Zwerino, comites, & Iordanus dapifer: qui egressi Lubicam, non longè à Trauena obuios hostes habuere: Ibi collata manu fortiter pugnatur: Sed Adolphi fortuna preualuit: Captus Helmoldus, captus Iordanus, Bernhardus vix fuga elabatur: Multi præterea in flumine merfi perierunt: Captiui in arcem Zegeberge pertrahuntur: sed non longè post, ingenti pecunia persoluta, laxantur: Dapifer, quòd locupletissimus esset, sexcentas: Helmoldus comes trecentas argenti marchas persoluentes, in sua dimittuntur.

CAPVT III.

Rex interim Hēricus Friderici Imperatoris filius, audito quòd Hēricus egressus in Saxonia tumultuaretur, præcipuè indignatus, quòd terram Adolphi comitis, qui cum patre suo sanctam inisset expeditionem, accepisset, concitus mouit in Saxoniam: Brunswicū oppugnare conatus, sed per brumam retardatus, non profecit. Inde verò, cum alia quoquè Henrici præsidia perentasset, nec proficeret, conuerso agmine redibat in Sueuiam: Hartwicum tamen archiepiscopū, quòd maiorum incensur diceretur, iussit sede sua proturbari, accedente Bremensium in eum accusatione. Ille verò à facie eorum se contulit in Angliam: ibiq; per annum commoratus, cum rediret, Henrico Leoni se dedit tutādum. Henricus tamē Leo, interueniētibus Conrado Mogūtino & Philippo Coloniensi archiepiscopis, ad gratiam regis contendit: indixitq; illi rex curiam in Fulda: Quòd cum peruenisset Leo, interuētū dictorū pontificū in has conditiones pacem accepit, vt Brunswici muros quatuor in partibus deponeret, Adolpho Holsatiā suā redderet, arcē Louëborg dirueret, Lubicā p̄ dimidia teneret, & alterā Adolpho

Adolpho partē reseruet. Et vt firmata pax solida haberetur, filium Ludgerum Hēricus daret regi obsidem: qui non post multos dies Augusta vitam finiuit. Henricus autem maior natu filiorū Leonis, regem comitatur in Italiam, urbem Romam, & in Apuliam, quinquaginta stipatus militibus. Henricus tamen Leo ex pactis conditionibus nullam impleuit, sperans presentem regi filium facile iram eius leniturum. Inde rex Roman petiit consecrandus, cum interim mortuo Clementi Calestinus surrogatur: qui, vt Imperatoris consecratio minus properaretur, suam ipse distulit. Romani tamen exeuntes ad regem, hac vsi sunt oratione: Si rex inuictissime Romanū senatum agnoueris, Urbem nostram, immo tuam exornaueris ex antiquo debitis cultibus: Insuper si larocinantes tuos ex Tusculano retraxeris, apud pontificem agemus, vt omnia tua ex illo vota prosperentur. Ille mox presidium Tusculani abstulit, & Romanos bene sperare de se iussit, super omnibus qua ad decus & ornamentum Urbis pertinerent: urbis Roma decora ad neminem magis, quam ad se, spectare. Romani, adito pontifice, cōperunt obtendere regis potentiam, omnia sua in agris vastari, rapinis & incendijs patere: imminere Urbi & ipsi pontifici, nī resipisceret, non vulgare periculum. Flexus pontifex, nihil distulit, quo minus a Romanis cum ingenti honore introductū regem ipso sacratissimo die Paschæ cum regina Imperiali diademate donatos ex more consecrauit. Interea moritur & Wilhelmus Sicilia rex, Cōstantia Imperatricis germanus. Tancredus autem quidam, cui moriens & thesauros & coronam Henrico Imperatori deferendos mandauit, ipse sibi regnum conatus est arripere. Sed iam Imperator Henricus copias suas aduēctas Italorum armis perduxit

in Apuliam, vi accepturus, quod iure negabatur. Pontifex autem Tancredo fauere videbatur. Venit in montem Casium, & adorauit ad cineres diui Benedicti: In radice eius montis apud sanctum Germanum, Henricus Leonis filius se retrahens, Romam repetiuit, & per aquas delapsus, vbi continentem attigit, concitus redibat ad patrem. Peruenit Imperator cum exercitu Neapolim, ibi oclusas portas & rebellionem primum sensit: Munitissima ciuitas erat: Patebat maris aditus: Obsidio contempitui est habita: Accessere astus maligni, & aer noxius Italia multos fecit laborare. Mortuus est ibi Philippus Colonienfis archiepiscopus, & in ecclesiam suam relatus: & Otto dux Bohemiae perijt, in quibus erat robur exercitus. Multi praeterea nobiles, & vulgus militum sine numero perierunt. Imperator ipse desperabili cepit morbo vexari, & remeans in Germaniam, rem tum finit inexpectam: Imperatrix in manus hostium peruenit: Sed tamen non diu post cum honore remittitur. Iam Tancredos prospera erant: Nam quae ante Henrico parebant, tum se illi permiserunt.

CAPVT IIII.

ADolphus Holsatia & Scowenborg comes, in peregrinatione terra sancta positus, ex recentioribus aduenis cognouit apud Tyrum, terram suam ab Herico Leone occupatam: & consilio vsus prudentiorum, redibat in patriam. In Sueuia autem conueniens Imperatorem, ab illo consolationem plurimam accepit, & munera pro donantis magnificentia retulit non parua. Contendens autem in Scowenborg, vidit omnes in Holsatiam sibi aditus interclusos: Nam Stadium, Louenborg, Beitzenborg, Henricus tenebat: & andaliam Burewinus Henrici gener seruabat. Contulit ergo se ad Bernhardum